

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

คำขอร้องของหลวงตา

ก่อนจึงหัน

มันเป็นนิสัยฟังเพื่อเสียพอแล้วเมืองไทยเรา จะพูดอรรถพุดธรรมนี้ดูว่ามันเหมือนเอาฝ่ามือไปกั้นน้ำมหาสมุทร น้ำมหาสมุทรคือความฟังเพื่อห่อหุ้มในนิสัยของคนไทยเรา พุดจริง ๆ นิสัยของคนไทยเราเป็นเช่นนั้น ไม่ค่อยรู้จักประมาณ ต้องการอะไรอันนั้นดีอันนี้ดี ดีไปเรื่อย ๆ เจ้าของจมไป ๆ แล้วสุดท้ายพาดชาติให้จม นี่ละเอาธรรมมาสอนโลกสอนอย่างนี้นะ สอนอย่างตรงไปตรงมา คนทั้งหลายเขาบอกว่าหลวงตาบัวชวานผ่าซาก ๆ จะผ่าซากอย่างไรพุดตามความจริง หลบ ๆ หลีก ๆ เหลาะ ๆ แหละ ๆ ร้อยส้นพันคมเป็นเรื่องของกิเลส ตัณโถมมาเท่าไรแล้วให้จมไป ๆ ภาษาธรรมนี้เคยจมที่ไหน พระพุทธเจ้าสอนตรงไหนแนวเลยต่อความดีงาม นี่ก็ไม่ได้สงสัยในคำสอนของตัวเอง เพราะเรียนจากหัวใจอันเดียวกันกับพระพุทธเจ้า ท่านถ่ายทอดมาเอาเข้าหัวใจด้วยภาคปฏิบัติ ๆ

เวลามันรู้มันเห็นแล้วเป็นแบบเดียวกัน จะคิดค้านพระพุทธเจ้าได้อย่างไร ว่าบาปมีบุญมี นรกมี จะเป็นก็หลุมก็ตามนรก ท่านบอกไว้เพียง ๒๕ หลุมนรก สวรรค์มี พรหมโลกมี พวกเปรตพวกสัตว์ต่าง ๆ หลายประเภท เปรตมี ๑๓ จำพวก มีพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ท่านไม่เคยค้านกันเลย เป็นอย่างไรพวกเราพวกตาบอด ๆ มันจึงไปค้านพระพุทธเจ้า ว่าบาปไม่มี บุญไม่มี นรกไม่มี สวรรค์ไม่มี เปรตผีประเภทต่าง ๆ ไม่มี จนกระทั่งนิพพานไม่มี มันยังกล้าหาญขนาดนั้น มันด้านจริง ๆ นะชาวพุทธเรานี้ละ

พระพุทธเจ้าทุกพระองค์ไม่ได้สอนผิดกันเลย เพราะไปรู้ไปเห็นอย่างเดียวกัน ๆ จะสอนให้ผิดกันไปได้อย่างไร แต่พวกนี้พวกจอมปลอม พวกหูหนวกตาบอด มันแน่นหนาด้วยกิเลสตัณหาปัญญาหยาบ ความสกปรก กระจายออกมานี้ลบล้างคำสอนพระพุทธเจ้า ลบล้างพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ไปหมด มันน่าอัปอายเหลือเกินพวกเรา พวกเรานี้ก็เป็นชาวพุทธเสียด้วย ที่ต่อสู้กับพุทธศาสนายู่วเวลานี้คือชาวพุทธของเรา ไม่ใช่ที่ไหน นี่ละอำนาจของกิเลส คลื่นของกิเลสเหมือนท้องฟ้ามหาสมุทร มันครอบหัวใจสัตว์ ลบล้างอรรถธรรมไปจนจะไม่มีเหลือเวลานี้ เมืองไทยเราจะไม่มีเหลือเรื่องธรรมนะ

ธรรม คือธรรมชาติที่เลิศเลอของพระพุทธเจ้าทั้งหลายที่แสดงไว้เลิศเลอ แต่กิเลสไปเที่ยวลบหมด ๆ แล้วก็ยื่นเข้ามาหาตัวเองซี่ แต่ละคน ๆ ลบธรรมพระพุทธเจ้า

ใหม่ ให้ถามดูอย่างนั้นซิ ธรรมพระพุทธรเจ้าท่านสอนว่าให้มีความขยันหมั่นเพียรในการทำงานที่ชอบ ตลอดจนการกุศลทั้งหลาย ตัวชี้แจงเข้าไปอยู่ในนั้น นั้นมันลบล้างไหมละ ท่านสอนให้ขยันหมั่นเพียรในความดีทั้งหลาย มันกลับชี้แจงชี้คร้าน สอนให้งดเว้นในสิ่งชั่วทั้งหลาย มันกลับขยันหมั่นเพียรเป็นบ้าก้นหมดโลกอันนี้

เราพูดจริง ๆ เราจวนจะตายเท่าไรยังเกิดความสลดสังเวช มันจ้ำอยู่ในหัวใจ มันเห็นหมดจะให้หัวใจ หรือนี้มาโกหกท่านทั้งหลายเธอ นี่เราเอาธรรมจามาสอนพี่น้องทั้งหลาย เราปฏิบัติตามพระพุทธรเจ้านะ ไม่ได้ปฏิบัติตามกิเลส กิเลสมันลากลง ๆ ธรรมพระพุทธรเจ้าสอน เรียกว่าจุดลากขึ้น เราเอาตามพระพุทธรเจ้า ถึงขนาดที่ว่าเฉียดสลับไสลเรื่อยมาตั้งแต่ปฏิบัติ นี่ก็ได้พูดถอดออกจากหัวใจ ถอดออกจากกิริยาการกระทำของตัวเอง สอนโลก นี่ละผลได้จากการที่อุตสาหะตะเกียกตะกาย พระพุทธรเจ้าว่ายังไง เอา ปีน ๆ สูดทำยธรรมที่ปฏิบัติมาตั้งแต่ต้น ๆ จนกระทั่งสุดขีดสุดแดนของธรรมถึงขั้น อิมพอ จิตจ้ำขึ้นแล้วได้เป็นเวลา ๕๕-๕๖ ปี

ท่านทั้งหลายให้ฟังบ้างนะ อย่าฟังแต่เรื่องของกิเลส มีแต่จุดแต่ลากลงนะ นี่ปฏิบัติมาแทบเป็นแทบตาย ผลที่แทบเป็นแทบตายกลายมาเป็นบรมสุขในหัวใจ เวลานี้เราพอหมดแล้วนะ เราตะเกียกตะกายสอนโลกอยู่นี้ เราเพื่อโลกทั้งนั้น ทั้งมวลเลยสำหรับเราเองเราไม่เอาอะไร นี่เห็นไหมบิณฑบาต พี่น้องทั้งหลายเอามาบริจาคให้ฉันฉันให้ตายก็ได้หลวงตาบัว เพราะอาหารมากต่อมาก ถ้าจะฉันแบบไม่รู้จักประมาณ อย่างเมืองไทยเราทำกันนี่นะ พวกนี้พวกไม่รู้จักประมาณ หลวงตาก็อยู่เมืองไทยไม่รู้จักประมาณ ฟาดเอา เขาว่าสะแตก เข้าใจไหม ไทยทานของพี่น้องทั้งหลาย มาตายต่อหน้าต่อตาพี่น้องทั้งหลาย หยาบไหมหลวงตาบัว กินไม่รู้จักประมาณ

นี่ต้องว่ากันบทหนัก สะแตก มันไม่รู้จักประมาณ นี่เรียกว่าบทหนัก ท่านไม่มีละ คำว่าความสกปรกโสภณในภาษาของธรรม หรือเจตนาของธรรมไม่มี แต่ยกขึ้นเป็นน้ำหนัก เช่นยกโคตรยกแซ่ ยกนั้นยกนี้ เอาน้ำหนักมาทับกันกับสิ่งที่เป็นข้าศึก ที่มันเบาว่ามันก็พังไป อันนี้มีน้ำหนักมันก็ถึงใจ ๆ แล้วปฏิบัติอย่างถึงใจเหมือนกัน นี่ละธรรมพระพุทธรเจ้า นี่จวนจะตายก็บอกว่าจวนจะตาย แล้วยังมีความเมตตาสงสารมากขึ้นทุกวัน ๆ ไม่ทำราบมันเป็นอย่างนี้ มันหากเป็นเองในหัวใจ

สิ่งไม่เคยรู้มันรู้ขึ้นมาจั่ง ๆ แล้วยอมรับความรู้ของตนเองนี้ด้วย แล้วความรู้ที่ไปเห็น ใครสอนไว้ กระเทือนถึงพระพุทธรเจ้าทั้งหลาย สอนแบบเดียวกันหมด แต่พวกสัตว์ตาดมมันดันทุรัง ๆ จะลบล้างหมดทีเดียว นรกถ้าหากว่าเป็นอย่างเรือนจำนี้ จะต้องได้ขยายเรือนจำอีก นรกก็ต้องขยายนรกอีก มันไม่พอกับสัตว์ แต่นี้ถึงจะมาก

ขนาดไหนก็เป็นกรรมของสัตว์ อัดแน่นอยู่ในนั้นตลอดเวลา นี่กรรมของสัตว์ อย่าพากันลบล้างนะ

ศาสนาเอกคือพุทธศาสนาเท่านั้น เราบอกตรงๆ เลย ให้คั่นกันในภาคปฏิบัติ มันถึงได้ยอมรับพระพุทธเจ้า ที่ท่านว่าไว้ทุกแง่ทุกมุมเวลามันไปเจอมันปฏิเสธได้ยังไง เราก็ยอมรับความรู้ของเราความเห็นของเรา พระพุทธเจ้าสอนไว้แล้วนี่ที่เราเห็น กราบกราบๆ เรื่อยๆ ไปทะนงตัวนะ เวลาตายแล้วไปกองกันอยู่ในนรก เป็นยังไงอำนาจบาตรหลวงป่าๆ เกือบๆ ร้อยล้านพันคมเป็นความฉลาดของตัวเองที่หลอกลวงต้มตุ๋น เพื่อนฝูงด้วยกันให้จมลงไปด้วยความฉลาดของตน ความฉลาดนี้ละมันเอาเราให้จมๆ อย่างว่าแต่สัตว์โลกทั้งหลายจมเพราะความฉลาดของกิเลสเลย ตัวกิเลสตัวค้ำกิเลสตัวมันจมก่อนเพื่อนนะ คือตัวทำความชั่วซ้ำลามาก

อย่าอวดนะ อวดธรรมพระพุทธเจ้า เราประกาศกังวานไว้เลย เราหมอบกราบแล้วกับธรรมพระพุทธเจ้าด้วยภาคปฏิบัติ พูดให้ย่นๆ เลย ใครเชื่อไม่เชื่อก็ตาม ความจริงมียังไงจะออกมาตามความจริง เพราะฉะนั้นการเทศน์ของเรา เราพูดจริงๆ ท่านทั้งหลายให้ฟังเสียนะ การเทศน์แต่ก่อนเทศน์ว่าการในที่ทั่วๆ ไปจากภาคปริยัติที่ศึกษาเล่าเรียนมา ไม่ว่าท่านว่าเราทั่วประเทศไทยสอนก็แบบเดียวกัน เพราะพูดไปตามตำรับตำรา เรียนมาจากตำรับตำรา เวลาสอนไปก็ตามตำรับตำราไม่มีบทหนักบทเบา ไม่มีทำให้กระเทือนใจตนเองและผู้อื่นเลย เพียงความจำมาเท่านั้น พอออกมาภาคปฏิบัติการเทศน์ว่าการทั้งหลายที่เป็นเหมือนทั่วๆ ไปกลับพลิกตาลปัตรนะ

พอปฏิบัติเข้ามานี้ พอมารู้ธรรมเห็นธรรมในนี้มากน้อยเท่าไร ธรรมนี้เป็นของจริง หลีกเลียงไปไม่ได้ จะหลบหลีกนั้นหลบหลีกนี้ ร้อยล้านพันคมเหมือนกิเลสไม่ได้นะ ธรรม เป็นยังไงพูดตามความสัตย์ความจริง ผิดบอกผิด ถูกบอกว่าถูกไปเลย นี่ละภาษาที่เราเคยเทศน์มาแต่ก่อนตามคัมภีร์ไบเบิลเหมือนโลกทั่วๆ ไป แต่พอมาเป็นภาคปฏิบัติปรากฏเห็นธรรมขึ้นมาภายในจิตใจนี้ ธรรมนี้เป็นเครื่องบ่งบอกบังคับในตัวว่าธรรมนี่คือความจริง จะพูดจวมปลอมไม่ได้ จะหลีกเลียงไม่ได้

เพราะฉะนั้นการเทศน์จึงเทศน์อย่างตรงไปตรงมา ตามความรู้ความเห็นในธรรมทั้งหลาย ที่นี้ภาษาหรือสำนวนโวหารเลยแปลกต่างกันไปหมด โลกทั้งหลายที่เขาได้ยินกันทั่วไป ว่าหลวงตาบัวนี้เทศน์กระแทกแตกตัน เทศน์ชวานผ่าซาก เราไม่ได้เป็นกระแทกแตกตัน เราไม่เป็นชวานผ่าซาก แต่เราเทศน์ตามความสัตย์ความจริง ตัวที่เราสงวนักไม่อยากจะให้กระแทกแตกตันนั่นคือกิเลส มันสงวนตัวของมันไว้ ไม่ให้ธรรมเข้าไปแตะ พอธรรมเฉียดเข้าไปมันฮือฮาออกมาแหละ หัวว่าขาดจากพระจากเจ้าไป ตัว

มันเองมันขาดจากอะไรก็ไม่รู้ มันดูมันหรือเปล่าไม่รู้นะ ที่มันวิพากษ์วิจารณ์ธรรมของ พระพุทธเจ้า นี่ละตัวสัวมตัวถ่านมันไปวิพากษ์วิจารณ์ทองคำทั้งแท่ง

นี่พูดให้ฟัง สำนวนโวหารของเราที่เทศน์อยู่ทุกวันนี้เราไม่ได้เทศน์ตาม ตำรับตำราณะ เทศน์ตามตำรับตำราเราเทศน์แล้วเหมือนกับพระทั้งหลายท่านเทศน์ เทศน์เรียบๆ นิมนวลอ่อนหวานที่ไพเราะเพราะพริ้ง กิเลสเคลิ้มหลับไปนั้นแหละ แต่ พอเทศน์ธรรมะนี้ตีหัวกิเลสละซี ปั้งๆ เข้าไปตามความสัตย์ความจริง เขาว่าเทศน์ดูดำ ว่ากล่าว เทศน์ขวานผ่าซาก พระพุทธเจ้ากว่าจะสำเร็จเป็นพระพุทธเจ้ามานั้นสลบถึง สามหน เป็นยังงัยหนักไหมพระพุทธเจ้า เป็นขวานผ่าซากไหมพึดกับกิเลส

พระสาวกบางองค์ฝ่าเท้าแตก เดินจงกรมไม่มีหยุดมีถอย บางองค์จักขุแตก หมอเขาให้นอนหยอดยาไม่ยอมนอน เพราะท่านตั้งความสัตย์ความจริงแล้ว ในพรรษา นี้ท่านจะไม่นอน เขาให้นอนเพียงหยอดยาท่านก็ไม่ยอมนอน สุดท้ายตาภายนอกท่านก็ แตก ตาภายในด้วยความสัตย์ความจริงท่านก็จ้ำขึ้นมาเลย นั่นคือพระจักขุบาล ท่าน เป็นยังงัย แล้วผู้ที่เดินจงกรมจนฝ่าเท้าแตกนั้นคือใคร คือพระโสณะ นี่ละที่เป็น สรรณ คุจฉามิ ของพวกเรา ให้ได้ถือเป็นคนดีตัวอย่าง

นี่เราก็ปฏิบัติมา หลวงตาบัวไม่เป็นสรณะของใครแหละ แล้วแต่จะเอาไป พิจารณา เพราะนั่นเป็นธรรมของพระพุทธเจ้า เป็นส่วนกลาง เราเทศน์นี้เป็นส่วนกลาง ไม่บังคับกดขี่ผู้ใด ไม่บีบบังคับผู้ใด เทศน์คำกลางๆ ควรดำเนินต้องดำเนิน ควรชมต้องชม ควรหนักต้องหนัก ควรเบาก็ต้องเบา นี่เป็นภาษาของธรรม เป็นเรื่องของธรรม แต่ไม่ ไปบังคับบัญชาผู้หนึ่งผู้ใด พอที่จะมาหาเรื่องใส่ศาสนาว่าก่อความเดือดร้อนฉิบหาย ให้แก่โลก ไม่มี มีแต่โลกมันคือด้านของมัน มันไม่ยอมฟัง แล้วมันก็โจมตีธรรมเท่า นั้นเอง

นี่เราพูดถึงเรื่องการเทศน์ แต่ก่อนเราไม่ได้เทศน์อย่างนี้นะ นี่เทศน์ตามหลัก ความจริง ถอดออกมาจากหัวใจ ตั้งแต่พื้นถึงพระนิพพานเราเทศน์ได้ตลอด เพราะมัน รู้เห็นเต็มหัวใจนี้แล้ว แต่ก่อนแต่โคตรพ่อโคตรแม่ของหลวงตาบัวก็ไม่เคยมีธรรม ประเภทนี้ เราเป็นลูกพ่อแม่เหมือนกันแต่ก่อนก็ไม่เคยรู้เคยเห็น เวลามาปฏิบัติเป็นลูก ของตถาคตแล้วมันเป็นขึ้นมาอย่างนี้ ลูกตถาคตคือโลกวิทูรู้แจ้งกระจ่างในโลก นี่เรามา ปฏิบัติตามธรรม มันก็รู้ขึ้นเต็มนิสัยวาสนาของเรา จนกระทั่งเปิดจำไปหมดเลย

เมื่อมันเห็นอยู่มันรู้อยู่ ทั้งผิดถูกชั่วดีประการต่างๆ นรกสวรรค์มันเห็นอยู่รู้อยู่ จะไม่พูดว่าสิ่งเหล่านี้มีได้อย่างไร ไปลบล้างอย่างไร จะลบล้างแบบคนตาบอดไม่ได้นะ คนตาบอดว่าต้นเสาไม่มีแล้วโดนเข้าไปก็หัวคนตาบอดนั้นละ คนตาดีเขาไม่ไปโดนนะ ต้นเสา มีแต่คนตาบอดเหยียบขวากเหยียบหนาม มีแต่คนประมาท ผู้รักษาระมัดระวัง

ตัวเอง เดินทางไปด้วยกันไม่ค่อยเป็นอันตราย ไม่ตกเหวดกบ่อ ไม่เหยียบขวากเหยียบหนาม แต่คนตาบอดนี้ขวากหนามนี้เป็นมิตรกันเลย เป็นมิตรกับความประมาทของตัวเอง

เมื่อรู้อย่างนั้นจะให้ว่ายังไง เราปฏิบัติเรามากก็รู้อย่างนี้เห็นอย่างนี้ หาที่ค้ำไม้ไม่ได้ พอใจอย่างเต็มที่ กราบพระพุทธเจ้าอย่างราบเลย แล้วนำธรรมนี้มาสอนโลกด้วยความเมตตา เบื้องต้นเป็นถึงขนาดที่จะว่าสอนใครได้ เราพูดจริงๆ นะ เราตัวเท่าหนูนี้เห็นแต่ในตำรา พระพุทธเจ้าพอตรัสรู้ปั้งขึ้นมาเท่านั้นทรงท้อพระทัย จะไม่สั่งสอนโลกทั้งๆ ที่ทรงปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้ามาก็กัปก็กัลป์ พอตรัสรู้ถึงความจริงขึ้นมาแล้วไม่ได้เหมือนความคาดความหมายละซี

พอจำขึ้นมาเท่านั้นทรงท้อพระทัย ไม่อยากสั่งสอนสัตว์โลก ทรงทำความขวนขวายน้อย จนกระทั่งทำมหาพรหมมาอาราธนาให้เมตตาโปรดสัตว์ ดังที่เรายกขึ้นมา พุทธมา จ โลกาธิปติ สหมุปติ อาราธนาพระท่านเทศน์ นี้เอนามเดิมมาจากทำมหาพรหมมาทูลอาราธนาพระพุทธเจ้าให้โปรดเมตตาสัตว์ทั้งหลาย นั้นละเห็นใหม่ ธรรมนี้ขนาดไหน แต่ก่อนว่าจะเป็นพระพุทธเจ้าก็ทรงกระหึ่มขี้มีย่อมมาเรื่อยๆ ที่จะสั่งสอนสัตว์โลก พอมาเจอของจริงที่เลิศเลอสุดยอดแล้วมองดูโลกนี้ เหมือนว่าไปสอนคนตายแล้วมันสอนได้ยังไง สอนส้วมสอนถ่านสอนหาอะไร มันจะเป็นอย่างนั้นนะ ท้อพระทัยไม่อยากสอน จนทำมหาพรหมมาอาราธนา

อันนี้ก็เป็นอย่างนั้นนี่นะ เราตัวเท่าหนูเราเป็นต้องบอกว่าเป็น เวลามันจำขึ้นมา นี้ ขึ้นอุทานเลย โอ้โฮ ๆ เลย ธรรมลงถึงขนาดนี้แล้วจะไปสอนใครได้ ไปสอนที่ไหน เขาก็จะหาว่าบ้าไปหมด ทั้งๆ ที่เขาเป็นบ้ากันทั้งโลก ธรรมนี้เป็นของเลิศของเลอ ไปสอนที่ไหนเขาไม่ยอมรับ มีแต่เขาจะโจมตีหาว่าเป็นบ้าๆ โอ๊ย อยู่ไปกินไปวันหนึ่งๆ พอถึงวันเท่านั้นก็พอแล้ว ไปสอนให้เขาโจมตีว่าบ้าว่าบอไปหาอะไร เพียงเท่านั้น ที่นี้ธรรมอันหนึ่งขึ้นแล้วขึ้นภายในใจนี้เอง ก็เมื่อว่าธรรมนี้เป็นธรรมชาติที่เลิศเลอสุดยอดแล้ว ไม่มีใครสามารถจะรู้ได้เห็นได้จนกระทั่งถึงท้อใจอย่างนี้แล้ว แล้วเราเป็นเทวบุตรเทวดามาจากไหน เขาเป็นมนุษย์เขารู้ไม่เห็นไม่ได้ สุตวิสัยที่จะสอนเขา เราที่เป็นเทวบุตรเทวดามาจากไหนถึงมารู้ได้เห็นได้ นั้น

รู้ได้เห็นได้เพราะเหตุใด ไล่ตามสาเหตุมานะ มาถึงวัดป่าบ้านตาดนี้เพราะเหตุใด เพราะมีสายทางเข้ามา อันนี้รู้ได้เพราะเหตุใด เพราะบุญบารมีของแต่ละรายๆ ที่สร้างมาๆ หนุนกันขึ้นๆ ไกลชิดติดเข้ามา อย่างทางก็ถึงบ้านตาด อันนี้บุญบารมีของเรา ที่ได้สร้างมามากน้อยหนุนเข้ามาๆ จนกระทั่งถึงมรรคผลนิพพานได้ด้วยกัน จะว่า

เป็นธรรมที่สุตวิสัยได้ยังไง ถ้าสุตวิสัยเรารู้ได้ยังไง รู้ได้เพราะเหตุใด เพราะเหตุใดนี่คือว่าบารมีมีด้วยกันทุกคน ผู้ใกล้เข้ามา ผู้ยังไกลเดินเข้ามาเรื่อย ถึงได้ด้วยกัน

ทั้งๆ ที่อ่อนใจเต็มทีนะ พอพูดถึงว่าเราเป็นเทวบุตรเทวดามาจากไหน มนุษย์มาเขาไม่รู้ไม่ได้ เราถึงรู้ได้ เราเป็นเทวดามาจากไหน เป็นคนพิเศษมาจากไหน เรารู้ได้เพราะเหตุใด พอถึงว่าเพราะเหตุใดมันโดนถึงความจริงอันนี้ เหมือนที่บ้านนี้ติดกับบันได เช่นอย่างวัดป่าบ้านตาดติดกับสายทางมา อ้อ รู้ได้เพราะเหตุนี้ มีสายทางเข้ามา ยอมรับทันทีเลยนะ อ้อ รู้ได้ๆๆ ไม่มากก็ได้ ขึ้นเลยไม่ปฏิเสธ นี่ละก่อนที่จะสอนโลก เราพูดจริงๆ มันเป็นอยู่ในภูเขาแล้วไม่ยากพูดกับใครเลย วันหนึ่งๆ บิณฑบาตกับชาวบ้านเขาในป่าในเขากินไป พอถึงวันเท่านั้นไปแหละ ไม่ยุ่ง เดี่ยวเขาจะหาว่าบ้า พวกนี้มันจะเป็นบ้ากันทั้งหมด

นี่ละต้นเหตุ ที่ว่ารู้ที่แรกจนท้อใจ เพราะไม่เคยคาดเคยคิดว่าจะรู้อย่างนี้ขึ้นมา จึงท้อใจ จนกระทั่งถึงว่ารู้เพราะเหตุใด นี่มากระตุก ถึงยอมรับ อ้อรู้ได้ รู้ได้ ไม่มากก็ได้ที่นี้ ปฏิเสธไม่ได้เลย นี่ละจึงได้อุตส่าห์สั่งสอนพี่น้องทั้งหลายมา พูดให้ยืนยันอย่างเต็มตัว ถอดออกมาจากหัวใจที่เป็นความจริงเต็มสัดเต็มส่วน มันจะปลอมไปไหน นอกจากหัวใจผู้รับฟังเท่านั้นมันจะปลอมหมดในหัวใจมัน มันจึงจะรับธรรมเหล่านี้ไม่ได้ ถ้าหัวใจยังมีवासนาอยู่บ้างพอที่จะรับอรรถรับธรรมได้ ให้ฟังธรรมเหล่านี้ ไม่ใช่ธรรมทำคนให้อำภัพนะ ธรรมทำคนให้ส่งเสริมบารมีของตัวให้มีแก้ไขไปปฏิบัตินะ

นี่เราจนจะตาย พระทั่วประเทศไทยเราอยากพูด มีท่านองค์ไหนมาเทศน์สอน ท่านทั้งหลาย ทั้งดูทั้งดำทั้งเขียนทั้งตี ทั้งกระแทกแตกตัน มีองค์ไหน ก็มีแต่หลวงตาบัวเท่านั้น ผิดถูกตีชู้ก็รวมอยู่กับหลวงตาบัว ให้เอาไปพิจารณาพิจารณากันนะ นี่มันจนตายเท่าไรแทนที่จะมาหวังตัวเองไม่ได้หวังนะ จนเท่าไรมองไปทางไหน มองอยู่ในส้วมในถ่าน ในมูลตรในคูถ ในกองฟืนกองไฟ ไม่ว่าฐานะสูงต่ำประการใดนะ มันโธ่มันอวดเฉยๆ กิเลสมันชอบบอ ยศถาบรรดาศักดิ์สูงจรดเมฆเหยียบหัวพระพุทธเจ้าไป ถ้าว่าสมบัติศฤงคารบริวารเป็นเศรษฐี เหยียบหัวพระพุทธเจ้าที่เป็นผู้มั่งมีศรีสุขทุกอย่างไปได้อย่างหน้าด้านไม่อายนะ

นี่ละเรื่องของกิเลส นี่ต้องขอรักษนะพูดแล้วมันหลงลืมไปเรื่อยนะความจำเดี๋ยวนี้ไม่ตึ้นนะ ขาดวรรคขาดตอน นี่ละเป็นเครื่องปลุกใจให้ท่านทั้งหลายตื่นนะ นี่ตื่นแล้วนะพูดจริงๆ ตื่นด้วยอรรถด้วยธรรมพระพุทธเจ้านี่ละ เดี่ยวนี้ตื่นเต็มส่วน ไม่มีอะไรสงสัยแล้ว ในสามแดนโลกธาตุเป็นเอกเทศอันหนึ่งที่เลิศเลอเลยโลกธาตุไปแล้ว นั่นท่านเรียกนิพพาน ครองไว้แล้วในหัวใจ มาโกหกท่านทั้งหลายอย่างไร ครองไว้แล้ว

ถ้าว่าจิตก็เป็นจิตเป็นธรรมชาติ ก็ยังเหลือแต่ร่างกาย ที่หมุนไปหมุนมาเพื่อสมมุติทั้งหลาย เรียกว่าสังเคราะห์มนุษย์ที่เป็นสมมุติด้วยกัน สังเคราะห์สมมุติ ว่าฉันเถอะ

สังเคราะห์เขาก็สังเคราะห์เรา สังเคราะห์เราคือเวลานี้เห็นไหมบาตรตั้งอยู่หน้านี้ ท่านทั้งหลายเอามาให้ท่านเป็นการสร้างบารมีโดยการให้ท่านแล้ว ก็มาเข้าในบาตร หลวงตาบัว หลวงตาบัวจะสังเคราะห์ตนเห็นไหมนี้ สังเคราะห์ธาตุชั้นธก็สังเคราะห์เพียงแค่นี้ ถึงวันแล้วมันก็ไปของมัน แต่จิตนี้พอแล้วไปนิพพาน ไม่มีคำว่าเกิดว่าตาย หามกองทุกข์อีกเหมือนแต่ก่อนเลย จำให้ดีนะ ธรรมพระพุทธเจ้าแม่นยำ ศาสนาในโลกนี้เป็นคูโลกสงสารคือพุทธศาสนา จำให้ดี เรามีวาสนาได้นับถือพุทธศาสนาให้ยึดหลักธรรมที่ท่านสอนไว้ให้ดี ที่ท่านสอนไว้อย่างไรนั้นละมหายกอยู่ตรงนั้น ถ้ากิเลสสอนมีแต่เรื่องความลุ่มจม อับไปหมด เป็นคนอภัยศ อับเฉาทุกอย่างนั้นแหละ ฟังให้ดีนะ

พระเราก็ได้พูดได้ยินด้วยกันทุกคนแล้ว พระก็มีหัวใจโยมก็มีหัวใจ ใจนี้ไม่มีเพศหญิงเพศชาย มีบาปมีบุญได้ด้วยกัน ใครทำชั่ว ชั่ว ใครทำดีได้ดีด้วยกัน เพราะฉะนั้นจึงให้พากันตั้งใจปฏิบัติ ฐานที่ตั้งแห่งรากฐานของความดีงามทั้งหลายจากความเพียรคือสตินะ จำให้ดี ใครตั้งสติดีเท่าไร คนนั้นจะตั้งรากตั้งฐานได้ ถ้าสติเปลือเปล่าเดียว ความเพียรห่างไปแล้ว ถ้าเปลือสติเท่าไรจมไปเลย ไม่มีค่าอะไร

เดินจงกรมเอาสลักขามาเดิน ไปเยี่ยมขามามาด้วยมาเดินจงกรม กูมีสองขากูไม่พอ กูจะไปเยี่ยมอีก แล้วไปกวนไอ้ปุกก็ ไอ้ปุกก็ก็มีสี่ขา ไอ้หมก็มีสี่ขา ไอ้จิ้งจอกก็มีสี่ขา ไอ้จิ้งจอกก็ มีสี่ขา เขาก็พอดีกับเขา ไปเยี่ยมขามาเดินจงกรม เยี่ยมขามาสี่ขามาเดินจงกรมถ้าเปลือสติแล้วไม่มีความหมาย เข้าใจใหม่ที่พูดนี้ ไปเยี่ยมกระทั่งขามามากก็ไม่มี ความหมาย อย่าว่าแต่ขามนุษย์เลย ถ้ามีสติแล้วอยู่ที่ไหนอยู่เถอะ ยืนเดินนั่งนอนสติจับจับแล้วกิเลสเข้าไม่ถึง กิเลสเกิดไม่ได้ ขอให้มึสติเถอะนะ สตินี้สำคัญมากนะ กั้นคลื่นมหาสมุทรมหาทะเลของกิเลสได้อย่างเหมาะสมที่สุด ให้จำเอานะ สติ ๆ จำให้ดี เราตั้งรากตั้งฐานมาด้วยสตินี้แหละ เอากันอย่างจริงจัง เหล่านี้มาสอนทั้งหลายนี้เราทำมาแล้ว ทั้งนั้น ได้ผลเป็นที่พอใจโดยลำดับ ขอให้พากันไปปฏิบัติตั้งเนื้อตั้งตัว

ทางพราวาสก็ให้มีศีลมีธรรม อยู่ด้วยกันอย่าคอยเอาไรต์เอาเปรียบกัน เป็นโจร เป็นมารคอยฉกคอยลักเอาไรต์เอาเปรียบเขา อยู่ลับๆ ในจิตใจนั้นแหละ ถ้าเป็นอรรถ เป็นธรรมสง่าผ่าเผยต่อกัน ใครมาคบค้าสมาคมกับกันและกันแล้วเป็นความสนิท ติดใจต่อกันและกัน ผากเป็นผากตาย ผากความเชื่อถือกันกระทั่งวันตาย นี่สำหรับชาวพุทธผู้มีจิตเป็นธรรม ไอ้จิตเป็นกิเลสค้นหาได้เท่าไรไม่พอนะ ไม่พอ ตั้งเป็นมหา

เศรษฐกิจก็ไม่พอ ตายทิ้งเปล่าๆ ด้วยความไม่พอของกิเลสชักจูงหรือลากไปนั้นแหละ เอา
 ละครให้พร

หลังจ้งหัน

(ผู้ว่าฯ จารึก ปัญญาพล ได้สนับสนุนเงินงบประมาณในการจัดสร้างระบบการ
 ประปา แท็งก์น้ำ ๒,๐๐๐ ลิตรจำนวน ๔ ใบ เครื่องปั้มน้ำ เครื่องกรองน้ำ พร้อม
 หลังคา งบประมาณทั้งสิ้น ๙๙,๖๗๒ บาท เพื่อแก้ไขปัญหาค่าหน่วยความเสียดกในการ
 ใช้สอยน้ำประปา ได้ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว ใช้การได้ตั้งแต่วันที่ ๑๕ กันยายน
 ๔๘ และเนื่องจากวันนี้เป็นวันคล้ายวันเกิด ๗ ตุลาคม ๔๘ ขอถวายเช็คสองหมื่นบาท)
 เออ พอใจๆ วันนี้ท่านผู้ว่าท่านมาถวายวันเกิดท่าน นอกจากท่านช่วยทางแท็งก์น้ำ
 ประปางบประมาณ ๙๙,๖๗๒ บาท ยังถวายปัจจัยอีกเป็นเช็ค เราจึงขออนุโมทนา ถ้า
 เป็นไปได้เราอยากให้คุณกลับไปเกิดอีก แล้วเราจะชวนเอาเงินวันเกิดทั้งวันไม่ต้องไป
 ไหวน เราจะไม่ว่างวันนี้ นี่ละภาษาตลกมันเป็นเอง

(อีกรายหนึ่งครับ คุณแม่บังอรจากจังหวัดชลบุรี ถวายน้ำตาล ๕,๐๐๐ กิโล จะ
 ส่งมาวันนี้แหละครับ) ถ้าเป็นกระสอบละหนึ่งร้อยกิโลจะเป็นกี่กระสอบ (๕๐ กระสอบ
 ครับ) นั่นไม่ใช่เล่นๆ นะ คุณบังอรอยู่จังหวัดชล เศรษฐีคนหนึ่งละอยู่นั้น เราไปที่นั่นจะ
 รู้ก่อนเพื่อน ลูกชายบวชอยู่วัดเขาเขียว นี่ส่งมา แล้วเตียงคนใช้มาหลายครั้งนะ ครั้งละ
 ห้าเตียงสิบเตียง บางครั้งถึงสิบเตียงก็มี นี่ก็ส่งเงินมาทำบุญให้เขาซื้อน้ำตาลทรายมานี้
 น้ำตาลทรายก็เป็นความจำเป็นแบบพื้นฐาน ตามปรกติน้ำตาลเราจะเอาไปแจกวัดนั้น
 วัดนี้ เวลานี้ความจำเป็นของโรงพยาบาลยิ่งมากขึ้นทุกวัน ที่มาติดต่อขออาหารในโกดัง
 เรา เราให้น้ำตาลรถละ ๕๐ กิโล น้ำตาลหนึ่งรถเป็นประจำ เตียงนี้เลยไม่อาจจะส่งไป
 ทางไหนถวายพระได้ละ นอกจากเป็นกรณีพิเศษเราจะนำติดตัวไปด้วยเท่านั้น จะให้
 แจกทั่วๆ ไปเหมือนแต่ก่อนในบรรดาวัดทั้งหลายนี้แจกไม่ได้แล้ว มอบให้ทาง
 โรงพยาบาลหมด อย่างที่ว่าก็ร้อยนี้ก็เพื่อโรงพยาบาล

โรงพยาบาลรู้สึกว่าจะจนตรอกจนมุมมาก ถ้าเป็นไปได้เราก็อยากจะขอขบิณฑบาต
 จากทางกระทรวงสาธารณสุขบ้าง เราอยากพูดซ้ำๆ อีกว่า ให้มองดูโรงพยาบาลคนไข้
 ซึ่งเป็นคนจนตรอกจนมุมกว้างๆ หน่อย เราอยากว่าอย่างนั้นนะ ขอขบิณฑบาตให้
 รัฐมนตรีกระทรวงสาธารณสุขดูโรงพยาบาลทั้งหลาย เราพูดตามความสัตย์ความจริง
 เฉพาะอย่างยิ่งโรงพยาบาลภาคอีสานเป็นโรงพยาบาลของคนจนเต็มไปหมด ทางภาค
 อื่นๆ ภาคเหล่านั้นพอสมควรพูนผลอยู่ทุกๆ ภาคนะ ที่ภาคจนกว่าเพื่อนก็คือภาค
 อีสาน จน แต่ไม่ใช่มีอะไรมาบีบบังคับให้จน หากจนโดยหลักธรรมชาติหลักของกรรมก็
 ไม่ผิด คือภาคอีสานนี้น้ำที่จะไหลผ่านไปมาเพื่อจะได้ทำการเพาะปลูกสิ่งต่างๆ นี้ไม่มี

น้ำสำคัญมากนะ มีที่ไหนการปลูกสร้างนี้เขี้ยวป้อไปเลยตามสายน้ำ ทางภาคอีสานนี้จนตรอก เป็นภาคคนจน ไม่ว่าจะทำอะไรๆ ทำไม่ได้ คือน้ำเป็นสำคัญมาก

พอทำนาเสร็จเรียบร้อยแล้ว หนูจะวิ่งเข้าไปภาคกลาง ภาคกลางเป็นพ่อเป็นแม่ของภาคอีสานโดยหลักธรรมชาติไม่ต้องเสกสรร เป็นมาแล้วนะ เพราะภาคอีสานมีแต่ทำนาอย่างเดียว ที่จะทำกิจการงานอย่างอื่นไม่มี ส่วนมากน้ำไม่อำนวยนี่จะทำให้เสียมาก พอทำไร่นาเสร็จแล้วโดดเข้าไปภาคกลาง ภาคกลางเป็นภาคพ่อภาคแม่เลี้ยงภาคอีสานพอเป็นผู้เป็นคนได้ตลอดมา เพราะอะอะไรก็ต้องวิ่งเข้าภาคกลาง ไปหาทำการงานทางนั้นๆ พอได้เงินได้ทองก็มาเลี้ยงครอบครัวเหี้ยมเรื้อนของตนๆ ไปที่ไหนไม่มีทางที่จะรับรองความจำเป็นนี้ได้นอกจากภาคกลาง เพราะฉะนั้นภาคกลางจึงเป็นภาคที่เป็นพ่อเป็นแม่ของภาคอีสานมาดั้งเดิมนะ

เวลานี้ก็มีโรงพยาบาล แล้วบรรดาโรงพยาบาลทั้งหลายได้มาติดต่อขอจากวัดนี้ เราก็ให้เต็มกำลังความสามารถ ส่วนมากเป็นโรงพยาบาลภาคอีสาน ภาคอื่นไม่ค่อยได้มาขอละ ภาคอีสานเป็นที่หนึ่งมาขอนี้ เราจึงหนักมากทีเดียว โรงพยาบาลนี้ไม่ใช่อย่างหนึ่งอย่างเดียวนะ พวกเครื่องมือเครื่องมือ ดึงหรือพื้นที่ความจำเป็นในโรงพยาบาลมีเยอะนะ เพียงว่าเครื่องมือแพทย์เท่านั้นครบหมดแล้ว ไหลเข้ามาๆ ปรกติวันละสามโรงสี่โรง ของที่จัดให้โรงพยาบาลแต่ละโรงๆ นั้นเราจัดให้สม่ำเสมอทั้งหมด ถ้าโรงพยาบาลเป็นพิเศษ เรากำหนดจังหวัดไว้ อุดรติดถ์ โคราช อุบล สามจังหวัด ถ้าไกลกว่านั้นไม่มีปัญหาให้เป็นพิเศษทั้งหมด นี่ตั้งเขตเบื้องต้นไว้อย่างนี้

โรงพยาบาลไหนก็ตามถ้ามาจากสามจังหวัดหรือไกลกว่านั้นอีก ก็เหมือนกันกับสามจังหวัดนี้ ให้พิเศษด้วยกันทั้งนั้น นอกจากนั้นก็ให้ธรรมดา ธรรมดาที่เสมอกันหมด ถ้าพิเศษก็เสมอกันหมด เวลาขากลับนี้เต็มน้ำมันให้เต็มทุกคันรถๆ เต็มถึงทุกคันรถเป็นอย่างนี้ตลอดมา ท่านเหล่านี้ถ้าหากไม่มีความจำเป็นจริงๆ ไม่มา ใครจะมา คิดดูซิ อุบล มาหาอุดรระยะทางไกลขนาดไหน ถ้าพอถูไถได้ท่านเหล่านี้จะไม่มา แต่นี่ทำไมจึงมา จำเป็น ไม่ไหวต้องอาศัยผู้อื่นช่วย เช่นเข้ามาเอาจากวัดนี้ไปๆ นี่ละเราเห็นใจโรงพยาบาล จึงอยากขอขบิณฑบาตท่านรัฐมนตรีกระทรวงสาธารณสุข ขอให้เฉลี่ยเพื่อแม่เงินงบประมาณ เพิ่มเติมทางภาคอีสาน ภาคอื่นยังไม่ว่าละ เพราะภาคเหล่านั้นท่านพอเป็นพอไป ภาคอีสานเป็นภาคคนจน ขอให้เฉลี่ยทางคนจนเป็นพิเศษก็ได้ไม่ว่าละ พิเศษกับคนจน ขอให้พิจารณาบ้างเถอะ จนจริงๆ ท่านเหล่านี้ไม่จนไม่เข้ามา

วัดก็เป็นสถานที่ขอทาน ท่านเหล่านี้มาหาอะไร ไม่จำเป็นจริงๆ ไม่มา แต่นี้ก็มาเลยกลายเป็นว่าวัดนี้เป็นพ่อแม่ของโรงพยาบาลต่างๆ เฉพาะอย่างยิ่งทางภาคอีสาน ไหลเข้ามาๆ ทุกอย่างที่เราช่วย เรียกว่าช่วยเต็มกำลังความสามารถเลยนะ จนไม่มีเงิน

ติดเนื้อติดตัว แต่ก่อนเราเทศน์ช่วยชาติ เงินช่วยชาติได้มากก็เป็นความสะดวกแก่การช่วยเหลือพี่น้องทั้งหลายทั่วประเทศไทยนี้ แต่พอหยุดการเทศนาว่าการ เงินช่วยชาติก็ไม่มี ก็มีแต่เงินที่พี่น้องทั้งหลายมาบริจาคอย่างนี้ละ เอาจำนวนนี้ละออกช่วยโลกเวลานี้ มันก็ไม่พอ เราจึงอยากขอรบกวนท่านรัฐมนตรีกระทรวงสาธารณสุข ขอให้มองมาทางภาคอีสานหน่อยนะ มองผ่านไปหมดภาคอีสานจังหวัดไหนก็เถอะจนตัวกัน ไม่ทะนงตัวว่าภาคอีสานมันมี เพราะจนมาตั้งแต่ไหนแต่ไร

เวลานี้ความจนยิ่งมากขึ้นๆ ความจำเป็นมากขึ้น ทางวัดก็ต้องช่วยเหลือเต็มกำลัง ไม่ใช่ทางวัดนี้เป็นเศรษฐกิจนะ แต่ต่างคนต่างจนก็ช่วยกันไปอย่างนี้แหละ เพราะฉะนั้นวันนี้จึงขอปิดทาบจากกระทรวงสาธารณสุข มิ่งบประมาณยังงี้ๆ ก็กรุณาได้แจกจ่ายมาด้วยความเมตตาของกระทรวงด้วย ทางนี้จะขอขอบคุณเป็นอย่างมากทีเดียว ในนามหลวงตาบัวขอบคุณก่อนอื่นนะ เราอยากให้เห็นบรรดาคนไข้ทั้งหลายที่เราเข้าไปเยี่ยมๆ ได้เบาบางลงบ้างในความกังวลใจของเรา เพราะเราไปดูโรงพยาบาลแต่ละโรงๆ เราเข้าไปดูจริงๆ เข้าไปกระทั่งถึงครัว ครัวโรงพยาบาล ชักใช้ไล่เสียงเข้าไปๆ ห้องทำการงานของโรงพยาบาลต่างๆ เราก็มองเห็นห้องๆ ไปเลย ทำอะไรขัดข้องอะไรถามเรื่อย จดมาเรื่อยๆ แล้วสั่ง อย่างนั้นนะ เรื่อยมาจนกระทั่งทุกวันนี้

ไม่ได้หยุดการช่วยชาติบ้านเมือง เพราะหลวงตานี้เราพูดตรงๆ ดังที่เคยพูดมาแล้ว หลวงตาไม่เอาอะไรเลย ทุกบาททุกสตางค์หลวงตาไม่เคยไปตะให้เป็นมลทินในจิตใจของตัวเอง พี่น้องทั้งหลายบริจาคมาด้วยความไว้วางใจ จากความรักชาติ จากความรักสมบัติของตัวเองมามอบให้เราซึ่งเป็นที่ไว้วางใจ เราก็มองเห็นเห็นยวมพี่น้องทั้งหลายไว้วางใจเราตลอดมา เราจึงไม่ไปตะต้องสมบัติส่วนใดที่พี่น้องทั้งหลายบริจาคมา

นอกจากนั้นสมบัติที่เขาถวายมาเป็นส่วนตัวเราก็เป็นอันเดียวกันเลย ไม่มีว่าเป็นของท่านของเรา เพื่อเป็นส่วนรวมสำหรับคนจนทั้งนั้นแหละ เพราะฉะนั้นวันนี้จึงขอปิดทาบท่านรัฐมนตรีกระทรวงสาธารณสุข ถ้าหากว่าไม่แน่นอนก็ให้รัฐมนตรีนี้วิ่งเข้าไปหานายกรัฐมนตรี คุณทักษิณ นี่เป็นนายกรัฐมนตรี ให้ไปจับเข่าเลยนะ ให้ท่านรัฐมนตรีกระทรวงสาธารณสุขไปจับเข่าเลย เป็นยังไงชาวบ้านชาวเมืองเขากำลังจะตายอยู่ในโรงพยาบาล นี่พูดถึงเรื่องความจำเป็นในโรงพยาบาล ที่อื่นก็เป็นเหมือนกันแล้วนอนอยู่ทำไม วางั้นนะ ให้ไปพูดกับนายกบอกว่าหลวงตาบัวสั่งมา ให้ไปช่วยคนที่เขาจะตาย ผู้มั่งมีศรีสุขมีแต่มั่งมีศรีสุข กินจนท้องจะแตกก็มีเยอะในเมืองไทยเรา แต่พวกที่เขาอดอยากขาดแคลนท้องไม่มีอะไรจะใส่ไม่มีเยอะ เพราะฉะนั้นจึงจับเข่าของนายกรัฐมนตรีเข่าขอเงินมาช่วยบรรดาพี่น้องทั้งหลาย เฉพาะอย่างยิ่งโรงพยาบาล เอ้า

ยื่นเข้าไปอีกโรงพยาบาลภาคอีสาน เพราะเป็นภาคที่จำเป็นมาก เอาเท่านั้นแหละคำ
ขอร้องของหลวงตาบัว

(กราบเรียนครับผม รัฐมนตรีปัจจุบันชื่อนายแพทย์สุชัย เจริญรัตนกุล เขาคง
ตอบสนองหลวงตาไม่ได้ เขาจะลาออกวันที่ ๓๑ ตุลาคม นี้แล้วครับ) เราก็ก็นำคนใหม่แทน
นั้นละ คนเก่าที่ผ่านไปแล้วเราไม่เอา กับคนตายเราก็ก็นำเอา เราจะเอากับคนเป็น หาย
สงสัยแล้วหรือ (ครับ) เอาละพอ บอกให้ไปจับเข้าเข้านายกรัฐมนตรี ไม่มีใครพูดนี้
พูดตลก พูดได้ทุกแบบ มีเท่านั้นละ ที่นี้มีอะไรเข้ามา

(เกี่ยวกับสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชนของจังหวัดแพร่ครับ ชาวอำเภอ
ร้องกวางจะทำการติดตั้งสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชนประจำจังหวัดแพร่ คาดว่า
จะดำเนินการในวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๘ กำลังส่ง ๑๐๐ วัตต์ ในระบบ FM เสาส่งร้อย
เมตร ระบบดาวเทียม ซึ่งหากสำเร็จแล้วก็จะถ่ายทอดจากสถานีบ้านตาด และพร้อม
ถวายเครื่อง ตลอดสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชนมายังหลวงตาเพื่อรับทราบ
สำหรับค่าใช้จ่ายต่างๆ นั้นทางสถานีพอจะช่วยตัวเองได้ไม่ต้องรบกวนหลวงตา)
พอใจๆ เราอยากฟังช่วยตัวเองได้นี่ อย่างอื่นเราไม่อยากฟัง ที่ว่าช่วยตัวเองได้นี่เรา
อยากฟังเหลือเกิน ที่มันนำโมโหอยู่ก็คือ ใ้อหมีกับใ้อู๋ก็ ใ้อหยัง ใ้อ้วน มันช่วย
ตัวเองไม่ได้พวกนี้ ตอนเช้าก็กินกับพระตอนเย็นกินกับพระนำโมโห พวกเราช่วยตัวเอง
ได้แล้วนะเข้าใจไหม เราตำหนิอยู่หมา ๔ ตัวนี้เท่านั้นละ เอาละพอ

พูดถึงเรื่องวิทยุเราเวลานี้กระจายออกมากมายนะ มากจริงๆ ดูมันจะทั่ว
ประเทศไทยแล้วมั้งทุกภาคนะ ดูว่าทุกภาค ทางภาคใต้ที่เป็นภาคยึดยาวก็มีเยอะนะ ดู
เหมือน ๔-๕ แห่งละมั้งภาคใต้ ประจวบฯตั้งแต่ขีดของภาคใต้ภาคกลาง ประจวบฯ
(พังงา พัทลุง แล้วก็หาดใหญ่ หลายแห่งแล้วครับ) นราธิวาส เอ้อ หลายแห่งแล้ว
ธรรมะนี้ออกกระจาย ก็สมเจตนาเราที่มุ่งไว้ เจตนาเราที่มุ่งไว้ในจิตใจอย่างลึกกลับ
และแนบหนามั่นคงด้วย ว่าที่เราจะนำพี่น้องทั้งหลายช่วยชาติ คำว่าช่วยชาติบรรดาพี่
น้องทั้งหลายจะมองไปทางด้านวัตถุเงินทองต่างๆ เป็นสำคัญ ใครที่จะมองเห็นธรรมนี้
จะไม่ค่อยมีนะ แต่เราฟังสำหรับธรรม

ธรรมเป็นเรื่องใหญ่โตมากยิ่งขึ้นกว่าด้านวัตถุที่คนทั้งหลายทราบทั่วหน้ากัน แต่
ธรรมไม่มีใครทราบ ก็มีแต่เราคนเดียว คราวนี้เป็นโอกาสที่ธรรมจะได้กระจายไปสู่
จิตใจของพี่น้องชาวไทยเราซึ่งเป็นชาวพุทธทั่วหน้ากัน แล้วเวลานี้ก็ออกอย่างที่ว่าแล้วใช้
ไหมละ กระจายไปหมด นี่ยังไม่หยุดนะ ช่วยชาติทางด้านวัตถุเงินทองก็ค่อยผ่อนกันไป
ละ ส่วนช่วยชาติทางด้านอรรถธรรมนี้ไปตลอดกว้างขวางมากมาย อย่างนี้ก็ออก ออก
ทั่วประเทศไทยนะที่เทศน์อยู่นี้ มีอะไรอีก เสร็จแล้วก็จะให้ศิลาให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่
www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th
และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร
FM 103.25 MHz